

Referat af landsmøde i Skole og Forældre

Lørdag den 23. november 2024 kl. 8.30 – 15.00 på Hotel Nyborg Strand

Indhold

Velkomst	2
1. Valg af stemmetællere og referent	2
2. Valg af dirigent	2
3. Vedtagelse af forretningsorden	2
4. Formandens beretning	2
Gengivelse af den mundtlige beretning:	2
Udpluk af efterfølgende debat i plenum:	10
Godkendelse af beretningen	14
Pause i generalforsamlingen	14
Debat for formandsvalg	14
5. Foreningens fremtidige skolepolitiske virke	14
Debat	17
6. Indkomne forslag	22
6.1 næstformand	22
6.2 Hovedbestyrelse og valggrupper	24
6.3 nødbestemmelse for lokalafdelinger	28
6.4 forretningsudvalget	30
6.5 kønsneutrale benævnelser	31
7. Valg i henhold til vedtægterne	32
7.1 Valg af formand	32
7.2 Valg af hovedbestyrelse	33
8. Valg af revisor	34
9. Eventuelt	34
Afslutning	34

Velkomst

Landsformand Rasmus Edelberg bød de delegerede velkommen til landsmødet. Der var 189 tilmeldte delegerede.

Der var følgende gæstehilsener:

- Matthias Tesfaye (videohilsen), Børne- og undervisningsminister
- Caroline Helene Hermansen, formand, Danske Skoleelever
- Dorte Andreas, formand (fra 1/12), Skolelederforeningen
- Gordon Ørskov Madsen, formand, Danmarks Lærerforening
- Kristine Wiberg Plougsgaard, Souschef, Børn, Unge og Folkeskole hos KL
- Michael Gravesen, formand, Børne- og Kulturchefforeningen, Skolenetværket
- Christina Sylvest-Noer, org. næstformand, FOLA (Forældrenes Landsorganisation)

1. Valg af stemmetællere og referent

Valgt som stemmetællere: Skole og Forældres sekretariats ansatte.

Valgt som referent: Poul Exner, Skole og Forældres sekretariat.

2. Valg af dirigent

Valgt som dirigent: Christina Bruun Levinsen, tidl. hovedbestyrelsesmedlem

3. Vedtagelse af forretningsorden

Dirigenten konstaterede, at landsmødet var blevet indkaldt rettidigt ifølge vedtægterne.

De delegerede vedtog landsmødets forretningsorden inkl. bilag om valgprocedure ved hovedbestyrelsesvalg.

Herefter vedtog landsmødet i henhold til forretningsordenen at nedsætte et redaktionsudvalg bestående af Morten Kruse og Poul Exner fra sekretariatet og Casper Larsen fra hovedbestyrelsen.

4. Formandens beretning

Landsformand Rasmus Edelberg redegjorde i den mundtlige beretning for foreningens virke i det forløbne år. Den mundtlige beretning på landsmødet suppleres af en skriftlig del i Skole og Forældres årsberetning.

Gengivelse af den mundtlige beretning:

"Min yngste går i niende klasse og forlader folkeskolen til sommer. Det er godt, og sådan skal det være, men det føles alligevel som et tab. Der er smerte forbundet med det. Det er en erkendelse af, at der er en tid, der er gået, og den kommer ikke igen.

De smukke unge mennesker – pludselig er de stukket af. Tabet af uskyld, fantasi, ren skaberkraft, barnets legende tilgang til verden, hvor det hele hænger sammen og alligevel hver dag kan opleves igen. Det har uendelig stor værdi i sig selv og betyder også utroligt meget for de voksne, vi er blevet. Det ved vi med os selv – også hvis man ikke har haft en fantastisk barndom. Vi er også bevidste om det som forældre. Det er vores børn, det handler om. Det er os som forældre, der giver dem følelsen af at være elskede, troen på, at de kan blive til nogen – for sig selv og for andre. Det er måske den vigtigste gave, vi nogensinde kan give nogen.”

”Det er også på den baggrund, at jeg og mange andre har det lidt stramt med, år efter år at lægge øre til politikere, der skyder skylden på forældrene for børns mistrivsel og uro i skolen.

Vi er forældre med hjertet. Og hvis man ikke passer på og går ind i den relation med respekt og ligeværd, så rammer det os i hjertet.”

”Det er uhensigtsmæssigt, når politikere kaster skylden på forældrene i stedet for at tage et mere tydeligt ansvar for deres del af vores fællesskab. Jeg taler om mangler på prioritering af ressourcer til kvalificerede lærere og pædagoger, som er sammen med vores børn, og måske er den allerstørste faktor i forhold til, at de har ro på og indhold i hverdagen i skolen og i fritiden. Jeg taler også om undergravning af skolernes frihed til at vælge undervisningsmaterialer, fordi budgettet er væk – det er konfiskeret og investeret i skærmundervisning – og om at spare småører ved at spare samtalerne og sige, at vi kan nøjes med at ses en gang om året – resten tager vi via Aula. Eller når børn bliver skubbet og tilbage mellem specialundervisning og almenområdet uden tilstrækkeligt hensyn til barnets og familiens behov. Det var noget at det første, jeg talte om, da jeg stillede op som formand for seks år siden. Det er jeg stadig meget optaget af, og det er stadig en kæmpe dagsorden.”

”Der har været mange år med meget stramme rammer for kommunernes økonomi. De har så følt sig tvunget til at finde løsninger. Fair nok – det skal man jo. De har ladet børnene starte tidligere og tidligere i skole og fyldt klasserne op. Men der er bare grænser for, hvor langt man kan trække den udvikling. Der er et abnormt forbrug af uuddannet personale på skolerne, og jeg ved godt, at det er svært at rekruttere, men det er bare ikke tilfredsstillende, at børnene hele tiden møder mennesker, som ikke er fagligt klædt på. Det gør relationerne til børnene sårbare.”

”Jeg kunne blive ved: Takstforhøjelser og lukning af klubber og så videre. Men har jo ikke tid til klagesangen, så jeg trækker vejret og løfter blikket til en større horisont.”

"Jeg håber, I har læst den skriftlige årsberetning. Der kan I læse om det skolepolitiske landskab, hvad vi har foretaget os i hovedbestyrelsen og forretningsudvalget, vores udvalg og i lokalafdelingerne, hvilke aktiviteter, vi har haft undervejs, og hvad vi har skrevet om Skolebørn og meget mere.

Jeg hørte fra BUPL, at bestyrelsesmedlemmerne går rundt med det seneste nummer af Skolebørn om fritidspædagogik under armen og taler med deres direktører om. Det sætter sagsordenen, dykker ned i temaer og ser ting fra forskellige vinkler. Det er simpelthen bare dejligt at se.

Læs også om vores presseindsatser, kommunikation, rådgivning af forældre og af skolebestyrelser, vores instruktører, vores internationale samarbejde – særligt i den nordiske komite med vores nordiske søsterlande, vores projekt Fælles-skabet – og så videre. Der er også et kort oprids af vores økonomi, som er i balance. Vi har en udmærket udvikling der. Der er ikke mange ressourcer, men det fungerer. Derfor vil jeg nu i stedet prøve at give et tilbageblik i en lidt mere fri stil."

"I starten af november var jeg til et møde, hvor vi fik en opdatering fra ekspertgruppen om fagfornyelsen. Hensigten med fagfornyelsen er, at fagene får en ny ramme, så underviserne bedre kan tage ejerskab og skabe motiverende undervisning for alle eleverne. Jeg tror, at det er nok det vigtigste element i folkeskolens kvalitetsprogram, fordi skolens faglige indhold her bliver reformuleret. Formålet er dannelsen gennem fagene, og det er bare så stærkt at give lærerne mulighed for at tage bedre ejerskab for deres undervisning, for at ranke rykke og stå i deres professionsideal.

For et par dage siden var jeg til Politikens uddeling af åres lærerpriser. Det var en kæmpe fornøjelse – og rørende at høre historierne. De får priser for at være fremragende undervisere, og uden undtagelse går de alle meget rørt ned fra scenen efter at have talt om, hvor dybt taknemmelige de er for deres elever, som gør dem til dem, de er. Så de skaber god undervisning sammen. Det var enormt stærkt at se.

Og det tror jeg, at arbejdet med fagfornyelsen kan være med til – at skabe mere motiverende undervisning og give lærerne motivation til det. Og det understøtter skolens højere formål om dannelse."

"Det siger jeg på trods af, at skolebestyrelserne nu for første gang får plads ved det politiske højbord. Det er i høj grad en anerkendelse fra regeringen og folketinget af skolebestyrelsen som en afgørende aktør for folkeskolens drift og udvikling. Vi skal nu være med i samtaler om skolen. Man kan sige: Skulle vi ikke altid have været det? Men sådan var det bare ikke. Det er det nu.

Men der er også ting i den politiske aftale, som ikke er med – der er nogle elefanter i rummet, som ikke er blevet spist i den her anledning – det handler om økonomi. Og jeg synes også, at vi stadig har det med organiseringen af

fællesskaberne omkring børnene for at give dem deltagelsesmuligheder, altså balancen mellem special- og almenområdet, til gode. Det arbejder vi videre med.

Pengene er stadig små. Der er meget, som skal tilpasses ude på de enkelte skoler, blandt andet samarbejdet med kommunerne og med skolelederne, så vi kan tage ejerskab for rammerne og værdierne på vores skole. Men mere om det senere."

"Christina Krzyrosiak Hansen tager over fra Thomas Gyldal i børne- og undervisningsudvalget i Kommunernes Landsforening, og Claus Hjortdal bliver erstattet af Dorte Andreas i Skolelederforeningen. Der er en ny generation, som tager over på en række af de centrale pladser. Det er forandring, som er på vej igen. Og vi skal som Skole og Forældre gribe de muligheder, det giver, og passe på de risici, der opstår undervejs. Relationer og netværk er vigtigere end nogensinde i den her omstilling."

"Jeg er meget enig i det, som Gordon Ørskov Madsen, formand for Danmarks Lærerforening, sagde her for lidt siden om, at det er nu, vi ude på skolerne mander op, fokuserer og går ind i dialogen og samarbejdet. Det gælder nationalt og kommunalt, men især ude på skolerne."

"Til mødet om fagfornyelsen blev der lagt særlig vægt på at forankre denne her udvikling ude på skolerne, så tæt på skolens parter som muligt. Og det vil også sige i skolebestyrelsen. Det er der, skolens parter sidder sammen om bordet og taler om, hvad vi vil med vores skole. Det er skolebestyrelsen, som er det demokratiske niveau tættest på skolens hverdag. Og det er nøgleord: Demokrati, legitimitet, samtale."

"Sammen om Skolen er et rum for en demokratisk dialog om folkeskolens udfordringer, mulige løsninger, forhandlingsforløb, udfyldning af de politiske rammer, og hvordan man kan gå videre med en implementering. Der er nogle, som lidt nedladende kalder det for en snakkeklub. Det har jeg hørt ministeren være lidt ærgerlig over. Men fra min side, så fred være med det. Hvis man har været med skoleverdenen før 2020, så ved man også, at sådan et samtalerum er langt at foretrække frem for en topstyret NPM-tilgang med et besparelsesorienteret finansministerium i spidsen, magtkampe der fører til lockout, måltal for inklusion uden hensyn til børnenes behov, faglige falliterklæringer i forhold til den målstyrede undervisning og en udpint fritidspædagogik.

Nu ser det jo heldigvis ud til, at der er hul igennem til Sammen om Fritiden, og at vi der kan samles om at løfte denne meget vigtige politiske dagsorden. Det er der brug for. Et sted at starte er at sikre, at repræsentation for medarbejdere og ledelse fra skolens fritidstilbud er med i skolebestyrelsen alle steder.

Der er også noget med transparens i økonomien. Vi har udgivet en folder sammen med BUPL om det. Når pengene er gået den ene vej, da man investerede i den længere skoledag, så skal man også have øje for, at der er ressourcer nok til kvalitet i fritidstilbuddet, hvis man forkorter skoledagen. I skal vide i skolebestyrelserne, hvordan de her ting hænger sammen. For der er behov for pædagogiske ressourcer.”

”Vi er begyndt at kunne se de første spæde tegn på, at stat og kommuner er begyndt at vende rundt. De ser på skolen med et mere sympatisk og måske også lidt mere bekymret blik.

Sidste år var vi vidne til en lidt absurd situation: Pengene fossede ind i statskassen, mens kommunerne dybt skar i budgetterne. Men i år kan vi se, at andelen af borgmester, som siger, at de er nødt til at spare på folkeskolen, er faldet fra 70 procent til 50 procent. Det er jo – alt andet lige – fremgang. Men vi kommer jo også fra et meget lavt niveau, og det er stadig stramt mange steder derude. Otte ud af ti lærere mener, der mangler ressourcer i folkeskolen, viste en undersøgelse for nylig. Og det går ud over børnenes læring og trivsel. Vi ser også – det fortæller forældrene – at der er uro, svækkede klassefællesskaber, pressede lærere, der har svært ved at gå ind i dialogen med forældrene og samarbejdet der. Vi har samtidig nået et tal på over 100.000 elever med mere end ti procents fravær. Det er på niveau med corona-årene. Det er helt vildt.”

”Og en del af den politiske respons er så at skrue op for straffen i ordensbekendtgørelsen og at lukke Rådet for Børns Læring, som netop gik ind og tale om bedre relationer og bedre overgange fra daginstitution til skole – nogle af de politiske prespunkter, vi også har arbejdet for. Eller at lukke Dansk Center for Undervisningsmiljø. Jeg havde en samtale i går med en i dannelsesworkshoppen om, hvor utrolig vigtigt det æstetiske undervisningsmiljø er – at det ikke støjer, når man går rundt på skolen, men at der rent faktisk er rart at være.

Vi har brug for nogen som hjælper os ude i skolerne og i kommunerne. Der er stadig for mange faresignaler, til at vi kan læne os tilbage.”

”Jeg nåede at bringe to pointer i spil til det møde om fagfornyelsen, jeg talte om i indledningen: Det ene var vores dannelsesanstalters fremtid, og så var det Skole og Forældres program for skoleudvikling. Lad mig uddybe det kort:

Når vi taler om at holde skole, så er det afgørende at huske på skolens dannelsesformål. Vi taler tit om trivsel og læring, men det er ikke nok. Eleverne skal lære noget, og ja, de skal trives imens, men der er jo et større formål på spil. Jeg havde netop læst Nietzsches bog Om vores dannelsesanstalters fremtid. Han var en af de første til at påpege faren ved, at den videnskabelige specialisering splitter læringen op i forskellige vidensfelter, som kører deres eget løb. Det fragmenterer virkelighedsopfattelsen i stedet for den klassiske

tilgang, hvor tingene hænger sammen, og man kondenserer forståelsen af verden og dannes ind i den. Nietzsche var meget kritisk over for den moderne udvikling. Særligt var han kritisk over for den statslige nyttetænkning, som over tid forvandler de her læringsanstalter og dannelseshøjborge. Da undervisningsministeren trådte til, sagde han, at skolelederne skulle være åndsfyrster. Men nyttetænkningen forvandler jo desværre – også dengang på Nietzsches tid – mange læringsanstalter til åndløse uddannelsesfabrikker, hvor der bare skal være 'hak' ved alle målene, og eleverne bare skal løbe det igennem, så de kan færdiggøre det hurtigt, blive nyttige samfundsborgere og bidrage til bruttonationalproduktet. Det er alt sammen Nietzsche, der har skrevet om det.

Men i vore dage taler vi jo om konkurrencestatens fodsoldater og kapitalismens jernbur. De moderne samfundskritikere – Ove Kaj Pedersen og Weber – er jo ekkoer af det, Nietzsche sagde. Det er en debat og et tema, som præger også i dag.

Derfor er vi nødt til at træde varsomt, når det gælder instrumentaliseringen af folkeskolen som redskab for opfyldelsen af diverse erhvervspolitiske mål eller andre behov uden for skolen. Det er i skolen, at menneskene bliver til. Skolen har sit eget formål. Det står først. Det er os, som er med til at garantere de værdier. Og det er vigtigt.

Skolens pædagogiske grundlag og samarbejdet med forældrene er grundstenen i den danske folkeskole. Børne- og Undervisningsministeren peger også på det: Det er paragraf 1. Så for mig er det ikke læreren, der kommer først, som statsministeren har insisteret på. For mig og for os er det børnene, der er grundlag for det, vi gør. Og derfor har jeg heller ikke tænkt mig at følge hendes opfordring til at træde et skridt væk fra mine børn eller stoppe med at interessere mig for deres skole og fritid. Det er fair nok, at politikerne på Christiansborg vil undgå overstyring og derfor træder et skridt tilbage. Det er også dejligt, at de vil støtte op om bedre vilkår for at styrke praksis for lærernes professionsideal. Det er befriende.

Men kernen i forældreskabet handler om omsorg og kærlighed. Og det kan man ikke give uden nærhed. Hvis det ikke var så alvorligt, ville det jo nærmest være sjovt. Jeg kommer til at tænke på Bagedysten, hvor det selvhøjtideligt lyder fra Tim Vladimir efter afbagning og montering af pynten: "Træd væk fra jeres kager!" Det kan man jo ikke. Alle mulige andre forholdsord ville være bedre end "væk".

Det gælder også skolens personale – lærere og pædagoger – at vi skal ind i dialogen på den rigtige måde. Vi skal forstå hinandens roller og have respekt for hinandens måder at arbejde på. Og det er der også. Vores undersøgelser viser, at det er der generelt. Ja, der er dårlige historier, og ja, der er kritik. Men det er også, som Stefan Hermann sagde, fordi en autoritet også er et stort træ, som nogen pisser op ad. Og det skal man på en eller anden måde være et stort nok træ til at kunne tage.

Det er et meget sjovt billede. Det er jo dem, vi går til med vores bekymringer, spørgsmål og undringer, fordi vi respekterer dem, fordi de kender vores børn, og fordi de er vigtige i vores liv som familier.

Selvfølgelig skal der være en voksen autoritet i klasseværelset. Det er også det, forældre længes efter for at få ro, fokus og trivsel.

Det er jo ikke os, det har taget lærernes faglige ejerskab fra dem gennem topstyring med tusindvis af læringsmål, udelukket dem fra skolen eller udsultet økonomien og ressourcerne og afskaffet specialpædagogik som linje.

"Så hvad er det egentlig, der er på spil? Jeg tænker, at der er noget med forældreblivet.

I 1960'erne anså man mødre til børn med autisme for at være kolde køleskabsmodre. De formåede ikke at skabe tryghed i tilknytningen til deres barn, som derfor blev socialt handicappede.

Og omvendt: Hvis barnet havde svært ved at være adskilt fra moren, så var det en symbiosemor, som ikke ville give slip.

Altså lose-lose.

Og det er simpelthen usagligt og uansvarligt at fremture med, at hvis der er noget galt med barnet, så er det fordi, der er noget galt med forældrene.

Ja, der er afgørende betydning for børnene, men I må jo heller ikke tro, at I er determinerende. Det er enormt paradoksalt, og vi ser desværre stadig mange steder sådan en tendens til, at forældre kun kan vælge mellem enten at være for meget eller for lidt.

Derhjemme har jeg lige så mange bøger med gode råd om forældreskab, som jeg har Anders And-blade.

Og egentlig er det jo meget enkelt: Vi vil gerne have stærke relationer mellem skole og forældre i dialogen og samarbejde om børnene. Punktum.

Forskningen viser også, at et godt skole-hjem-samarbejde er ligeværdigt og tillidsfuldt. Der er gensidig respekt for parternes forskellige ekspertise.

Forældrenes rolle er konkretiseret – og det er også noget, vi kan arbejde med i skolebestyrelserne. Forældresamarbejdet er differentieret og tager hensyn til, hvilke familier, vi snakker med. Det kræver selvfølgelig, at man ved, hvem de er. Og ledelsen prioriterer samarbejdet strategisk og i hverdagen."

"Vi har et helhedsorienteret børnesyn for fremtidens skole. Og det er det, vi bygger vores indsatser på. Et helhedsorienteret børnesyn betyder også, at der fortsat er fokus på enhedsskolen, som vi har kæmpet for i Skole og Forældre lige siden, vi blev oprettet i 1935. Vi fik godt nok først endelig gennemført i 1994. Indtil da havde man niveaudeling med grundkursus og udvidet kursus. Der var en boglig linje og en linje til dem, som Peter Høeg ville have kaldt "de måske egnede".

Men det blev afskaffet. Og kampen for det helhedsorienterede børnesyn, der giver alle børn lige muligheder i folkeskolen har stået på i 200 år, og nu er vi ved

at være der. Og derfor er det også et tilbageskridt at afskaffe tiende klasse, som vi ser det, og opdele børnene efter boglige og ikke-boglige præferencer et år tidligere. Jeg er helt med på, at vi skal tydeliggøre ungdomsuddannelseslandskabet. Jeg med på, at vi skal styrke det sanselige, arbejdet med materialerne, håndværkets stolthed og at det her. Men vi er bekymrede over nogle af de elementer, der er i nogle af de her beslutninger. Der er også det her med juniormesterlæren. Ja, det er sådan set superfedt, at det er blevet en rettighed alle steder, at børn, der har brug for at komme ud og mærke sig selv i virkeligheden på en anden måde end i en meget boglig skole, kan komme til det. Men det må bare ikke føre til et opgør med enhedsskolen. Der er nødt til at være sikring af, at alle børn har lige muligheder for adgang til grundskolen. Det står i øvrigt også i grundloven.”

”Da jeg skrev mit forord til årets beretning, så slog det mig, hvor tydeligt vores mangeårige indsats for at brede foreningen ud lokalt nu endelig er ved at bære frugt. Det har jeg skrevet lidt om – og ladet nogle af jer komme til orde. Det sker ikke overalt, og det heller ikke altid lige klart fra starten, men snarere en rejse, man begynder på nogle steder. Men der er flere stærke eksempler, som motiverer til yderligere indsats. Og jeg tror, at det kan noget.

Der har været en fordobling i antallet af lokalafdelinger hvert andet år, siden jeg startede. Lad det endelig fortsætte.

Der er gode erfaringer, og der er dårlige erfaringer. Så snak med dem, der har prøvet det.

Det kan også være svært. Da jeg var i Herlev for nylig, var der en mor i en skolebestyrelse som sagde: ”Jamen Rasmus. Hvad forventer du egentlig? Jeg bruger allerede rigtig meget af min sparsomme fritid på at sidde i skolebestyrelsen. Skal jeg så også gå til møder med kommunen?”

Og svaret til det er jo, at nej, det har vi ikke alle sammen tid til. Men netop ved at organisere os og ved at lave en demokratisk ramme rundt det, vi gerne vil med vores skoler, og give nogle et mandat, så så kan tage møderne. Det sparer faktisk tid og giver større gennemslagskraft. Det er muligheden og potentialet i det her.

Der er mange måder at gøre det på. Og vi er i gang.

Vi har løbende udviklet modellen og udvidet mandaterne undervejs. Vi har støttet de nye foreninger i at finde fodfæste og sikret en pulje til at støtte aktiviteter – og der er i øvrigt altid penge til overs i den, så bare søg.

Vi har også fået overbevist kritikere om, at en demokratisk funderet forældrestemme er det bedste i en kommunalpolitisk dialog. Det er fantastisk at opleve de steder, hvor tingene drejer rundt, og alle parter rundt om bordet pludselig siger ”Hold da op. Hvorfor har vi ikke gjort det her noget før?”

Vi har sendt en fælles opfordring ud fra parterne i Sammen om Skolen om netop at lave lokale Sammen om Skolen-samarbejder i en eller anden form. Det håber jeg, at I tager godt imod.

Jeg peger også på nogle eksempler fra Aarhus, Odense og Greve, men der er mange flere derude.

Find sammen. Brug hinanden. Find inspiration og et fælles formål her til landsmødet, mens vi stadig er her sammen. Men jo også, når I kommer hjem. Det er der, værdien reelt skabes. Sammen ude på skolen. Det er ude på den enkelte skole, det skal fungere på jeres præmisser – der, hvor I er. Med de børn, forældre og ansatte, der er. Der skal vi som forening selvfølgelig også være klar til at støtte og hjælpe. Det er resultaterne for børnene, som virkelig tæller i de relationer. Det er kommunerne og vores politikere, vi skal i dialog med, om prioritering af velfærdsmidlerne. De fælles rammer og de nationale politiske prioriteringer kan vi jo tage i det store fællesskab, fordi vi er sammen om skolen.

Tak.”

Der henvises herudover til den skriftlige Årsberetning 2024 for Skole og Forældre:

<https://www.skole-foraelldre.dk/file/7596/download?token=6ysm8zth>

Udpluk af efterfølgende debat i plenum:

Marie-Claire Schat, Frederiksberg:

”Tak til dig, Rasmus. Jeg kender dig fra vores gode samarbejde i lokalafdelingen. For nogle år siden skulle vi til at have mellemformer. Der stak vi hovederne sammen på tværs af tre skoler og begyndte at tale sammen. Det blev starten på et stærkt og spændende samarbejde, hvor vi endte med at danne en lokalafdeling af Skole og Forældre. Det er en fantastisk fordel, når vi har dialog med kommunen. Vi har stået sammen, fordi vi har en fælles stemme og er organiseret. Og det er lykkedes for os at rykke meget i forhold til kommunens budget for skolen. Vi er kommet tættere på vores lokalpolitikere og er kommet helt ind i maskinrummet.”

Jan Wammen, Roskilde:

”Så vidt jeg kan se på en udtalelse i forbindelse med regeringens oplæg til at reformere ungdomsuddannelserne, så var der kritik af at man hævede snittet til gymnasiet. Men jeg er bange for, at alt går op i inklusion. For hvis vi skal fastholde de dygtigste elever, så skal vi også italesætte, at der er muligheder for det dygtigste elever, så forældrene ikke søger over i privatskolerne. Det handler også om at fastholde de bedste lærerkræfter. Jeg er fra en tid med udvidet og grundkursus, og jeg tror faktisk, at det var en god ramme. Jeg savner en udmelding fra formandskabet, hvor der bliver italesat noget om det her.”

Rasmus Edelberg, landsformand:

"Lad mig kort replicere på de to første bemærkninger. Tak for at dele historien fra Frederiksberg. Det er en stor del af formålet her, at vi deler vores erfaringer med hinanden.

Tak for reminderen om fokus på faglighed i skolen. Jeg var lidt inde på, at fokus på faglighed nok er det allervigtigste nytiltag i kvalitetsprogrammet. Når vi ikke er ikke så tydelige om ungdomsuddannelser, så handler det dels om, at vi var ikke inviterede, og dels er også lidt uden for vores revir. Så det er lidt med den ene arm på ryggen, når vi taler om det her. Men point taken. I forhold til holddeling, så er det vigtige for mig, at vi kommer til at stemple børnene. Det er u hensigtsmæssigt. Vi bruger også holddeling i skolerne i dag, og det er ikke forkert at differentiere undervisningen. Men det er vigtigt, at vi tager vare om fællesskabet, og vi skal holde fast i en lige adgang til skolen. Og I får jo også mulighed nu med kvalitetsaftalen at tale om, hvilke valgfag I vil oprette, og hvordan skoledagen skal organiseres."

Thomas Berg Nielsen, Ballerup:

"Det er dejligt, du taler om enhedsskolen. Lockouten af lærerne i 2013 var frygtelig. Det fragmenterede landskabet, og det er vi først nu ved at få samlet igen. Jeg arbejder sammen med en fremtidsforsker, og vi kigger på en trend, som jeg gerne vil dele med jer. Det handler om, at offentlige institutioner, myndigheder og virksomheder skal vænne sig til, at borgere og kunder boykotter gammeldags interfaces og mailsystemer. De går sammen og laver løsninger, som de sender tilbage til det etablerede system. Vi kan godt lave bevægelser, men det er først i det politiske maskinrum, man kan lave reelle ændringer. Og derfor skal man være til stede de steder, hvor Skole og Forældre er, og man skal arbejde rigtig godt sammen. Men vi skal absolut ikke være bange for at gå tilbage og lave noget, som vi synes virker. Og så kan vi gå til politikerne og sige, at vi tror på her prototype. Det håber jeg, at vi kan bygge på fremadrettet."

Charlotte Pedersen, Slagelse:

"Tak for beretningen, Rasmus. Jeg er på en skole, hvor vi tænker meget over motiverende læringsmiljøer. Jeg tror på, at eleverne bliver endnu dygtigere af motiverende læringsmiljøer, fordi de bliver glattere for at lære. Jeg tror, at nogle af os skal kigge op og opdage, at vi på et tidspunkt blev kapret af en diskurs om, hvordan man gør ting rigtigt på den eneste og mest lineære vej. Og det er forhåbentlig det, vi er ved at gøre op med nu. Og her er det en rigtig god pointe, at vi skal træde nærmere på. Min egen datter på 17 er et godt eksempel. Hun er virkelig dygtig med bøger, men blev træt af det i folkeskolen. Hun troede, hun skulle på gymnasiet, fordi det var det, der var i tiden, og det, der blev sagt. Men heldigvis har hun forældre, der siger til hende: "Er du sikker på, at du skal på gymnasiet. For når du taler om skolen og om bøger, så er du træt, men når du

går med far i værkstedet og skruer på en motor, så får du en helt anden energi. Kunne det ikke være fedt at have den energi med i din ungdomsuddannelse?" Hun måtte spørge flere gange, om det var rigtigt, at hun godt måtte lade være med at gå i gymnasiet, for min lærer synes stadigvæk, eller moster synes stadigvæk? Og så måtte vi igen sige, at selvfølgelig måtte hun det. Og måske er det noget for kursusafdelingen at overveje et forældrekursus i at tale med sit barn om det her. For studievejlederne kommer også til at sige, at hvis du kan noget med bøger, så er den eneste rigtige vej at gå i gymnasiet. Men det behøver man ikke. Man må også godt noget andet."

Rebekka Haugaard, Assens:

"I har været med inde over den her nye folkeskolelov. Hvad har man tænkt i forhold til den korte frist? Jeg sidder i en skolebestyrelse, hvor vi er i lettere panik. For der er mange ting, der skal nå at ske til august. Hvad har tanker været bag, at det skal være lige nu?"

Juliane Overgaard, Herning:

"Jeg vil gerne knytte nogle ord på det med lokalafdelinger. Jeg er en gammel kending. Jeg har ikke været med i nogle år, men er vendt tilbage til landsmødet med stor fornøjelse.

For et par år siden tog jeg initiativ til at lave en lokalafdeling, men fandt ud af, at det var op ad bakke. Og det er en appel til hovedbestyrelsen og formandskabet: Hvis vi skal have flere lokalafdelinger i nogle af de områder, der ikke er så stærkt repræsenteret her til landsmødet, så bliver vi nødt til at gøre mere opmærksom på, at muligheden er der, og at det er relevant, at flere indgår i sådan et arbejde. Jeg kan ikke lave en lokalafdeling af Skole og Forældre alene, selvom jeg rigtig gerne ville, fordi jeg synes, det er vigtigt. Det er altså bare en appel, ikke en kritik."

Louise Madsgaard, Aalborg:

"Jeg er hovedbestyrelsesmedlem, og så er jeg formand for skolebestyrelsen på Sebber Skole, som er Aalborg Kommunes mindste skole. Vi står i en situation, hvor de er i gang med at reformere hele specialområdet. Der er et hængeparti med at få visiteret børnene tidligt nok. Alt for mange hænger i systemet, og vi ser familier gå i stykker.

I Aalborg Kommune har vi de sidste to år sparet omkring 100 millioner kroner på børn og unge. Det er fuldstændig vanvittigt. Vi har et udvalg, som er blevet hårdhudet.

Men vi er nødt til at gå dialogens vej. Vi har alt for mange gang forsøgt at råbe højt, hvor det ikke virker. Men når vi går dialogens vej og går med ind i maskinrummet, når vi er saglige og ordentlige, så virker det.

Vores udvalg har lukket to store skoler i kommunen og slået dem sammen med andre, og de har truet med at lukke otte små. Det fik vi heldigvis stoppet.

Det handler om dialog og samarbejde og ordentlighed. Vi skal gå ind i dialogen, og vi skal turde at stille krav på vores børns vegne og på vegne af de familier, som ikke kan selv.

Jeg er med på, at vi skal kigge på, om der er kommuner, hvor man ikke kan bære et have en lokalafdeling selv. Der er steder, hvor der ikke er skoler nok. Hvordan gør vi det der? Hvordan får vi organiseret et samarbejde, som virker tværkommunalt? Hvis det er Tordenskjolds soldater, så er der nogle, som knækker. Derfor skal vi kigge på, hvordan vi samarbejder tværkommunalt, for det kan også noget."

Rasmus Edelberg, landsformand:

"Jeg vil gerne kort kvittere for nogle af de ting, der er sagt. Charlotte. Din historie om uddannelsesvalg er jo en modhistorie. Jeg har ikke tal på de gange, mødrene er blevet udråbt som fjenden i forhold til unges uddannelsesvalg. Men jeg tror faktisk, når man korrigerer for familietyper, så er der faktisk ligestilling her, og at fædre og mødre er lige gode eller lige dårlige til at snakke med børnene om uddannelsesvalg. Jeg tror, det vil være godt at følge dit forslag om at se nærmere på, hvad de er, vi gør og kan som forældre i forhold til uddannelsesvalg.

Thomas. Det med hyperpolitik minder mig om Sigge Winther og hans pointer om fordør og bagdør i politik. Man skal ind i maskinrummet, som du siger. Det er også meget det, vi taler om og taler for i Sammen om Skolen. Det svære er at vende det rundt og ind lokalt. Den vending er vi stadig i gang med.

Til spørgsmålet om, hvorfor det skal gå så stærkt med kvalitetsprogrammet: Vi talte også om det sidste år, så der har været early warning. Men det er svært at komme i gang med, for hvad er det egentlig, vi har at gøre med? Vi har en timebank, som er det store dyr i åbenbaringen i forhold til, hvor mange ressourcer, vi har. Hvis timerne der allerede er bundet op på den eksisterende måde at lave skole på, så er der jo ikke så meget at flytte rundt på. Så hvordan gør vi lige det? Som forening vil vi arbejde videre med det i Sammen om Skolen og udmønte kommunikation om, hvordan vi kan arbejde med det her. På Frederiksberg har vi tænkt os at tage en fælles samtale mellem skolerne og med forvaltning om, hvad afhængighederne i det her er, og hvad vi skal gøre først. Måske skal vi først tale om skoleudviklingssamtalen, og så er samtalen da i gang – og det er vigtigt.

I forhold til lokalafdelingerne. Det er en løbende indsats som vokser. Det er også derfor, det fylder mere i den skriftlige beretning, derfor jeg gør så meget ud af det i dag, og det fylder i rummet i dag. Og hvis der er nogle af jer, som har svært ved at komme i gang med det, så prøv måske bare at ringe til Michael Graversen fra Børne- og Kulturchefforeningen og spørg, hvordan de ser på det. Og til dig, Louise, om visitering af børnene, som ikke fungerer godt nok alle steder. Dit fokus på samarbejde og ordentlighed og på at stille krav og fortælle,

hvad det er, der er brug for hjælp til. Det er den måde, vi arbejder på: Ordentligt og troværdigt på et tillidsfuldt grundlag. Så tak for de kommentarer.”

Godkendelse af beretningen

Godkendelsen af beretningen blev herefter sat til afstemning, og de delegerede godkendte beretningen ved håndsoprækning.

Pause i generalforsamlingen

Debat for formandsvalg

I pausen var der indlagt en debat mellem kandidater til posten som landsformand i pausen i generalforsamlingen, som skulle vælges under punkt 7.1.

De to kandidater til formandsposten var Skole og Forældres næstformand Regitze Spanner Ishøy og forperson for Skole og Forældres lokalafdeling i Frederiksberg Kommune Rikke Alice Bille.

5. Foreningens fremtidige skolepolitiske virke

Rasmus Edelberg, landsformand:

”Udgangspunktet for foreningens politiske virke de kommende år er den strategi, der er vedtaget af landsmødet. Hovedbestyrelsen har udmøntet dele af det i mere konkrete politiske mål, men der kommer til at være et arbejde for den kommende hovedbestyrelse med at formulere flere konkrete politiske mål. Og hvis jeg nu ville sige, hvad det skulle ende med, så ville jeg tage munden for fuld. Så det vil jeg ikke gøre. Jeg skal nok komme lidt ind på det, men først vil jeg træde et skridt baglæns og se på, hvor børnene er.

Mange af børnene er der slet ikke. Da jeg startede for ti år siden, var der 10-15 procent af eleverne, der havde mere end 10 procents fravær. Med corona blev det bragt op over 20 procent, og der er vi blevet liggende. Og uanset, at en professor mener, at vi ikke behøver tage det med mistrivlsen så alvorligt, når cirka halvdelen af børnene har det godt, så synes jeg, at der er nogle ting i Skolebørns undersøgelse og Den Nationale Sundhedsprofil, som peger på, at trivselsdagsordenen er helt central. Og det vil den også være fremover.

Vi skal som forening fortsat præge den dagsorden og kvalificere den. Det handler om børnene og os, der er omkring dem. Der er familier, der går til grunde på den her konto. Der milliarder, der bliver spildt på at prøve at samle op. Og en del af trivslen handler også om den faglige trivsel. Vi har et tidligere medlem af hovedbestyrelsen, Ane Qvortrup, som også er forsker, som har sagt, at trivsel ikke kun er personlig og social trivsel, men at der også er et element af faglig trivsel. Her får jeg øje på, at det i nogle kommuner er over 25 procent af eleverne, som ikke får over to i dansk og matematik. Der er også stadig flere

elever i niende klasse, som går ud med 'dumpekarakterer'. Der er selvfølgelig store geografiske forskelle. Danmarks Statistik har dokumenteret det. Andelen af niendeklasseelever, der ikke består dansk eller matematik er steget fra 8,6 procent for fem-seks år siden til 11,5 procent. Det er mange børn, som ikke kan læse, skrive og regne. Det er en enorm politisk vigtig, sprængfarlig dagsorden. Og den er svær at gøre noget ved uden at have kvalificerede lærere og pædagoger i skolen, uden at have et godt samarbejde, uden at have fokus på, hvad det egentlig er, vi vil med skolen, og hvordan vi laver en god skole. Forskellen på kommunerne er en selvstændig udfordring. I Lolland Kommune har man 34 procent, der ikke bestod dansk og matematik sidste år, og i Ringsted, Bornholm, Odsherred, Vordingborg og så videre er det måske omkring 25 procent af niendeklasseeleverne, som får 00 og minus tre. Men i andre kommuner går det tilsyneladende strygende. Der er ulighed i uddannelse på spil her.

Det er folkeskolens opgave at skabe uddannelsesmæssige ligheder – at få alle børnene med. Så vi er nødt til at gå kvalificeret og differentieret til værks.

Jeg er med på, at karakterer ikke er alt. Jeg er også til stadighed sur og skuffet over, at vi har så dårlig en karakterskala. Jeg synes, den er upædagogisk. Det med, at man som udgangspunkt skal være perfekt og så bliver man bare herfra hevet ned for hver fejl, man laver derfra. Og det med at det almindelige og fællesskabet er taget ud, så man enten er virkelig god og får megahøje karakterer, eller også er man virkelig dårlig og får negative karakterer. Det er latterligt, og jeg forstår det simpelthen ikke.

Der er heldigvis meget, som afhænger af, hvad der sker ude i klasserne. Sammen med eleverne og i samarbejdet mellem skole og forældre. Lærerne er også begyndt at tale om, hvordan de realiserer deres professionsideal bedre. De har fornyet det, og de er i gear i forhold til, hvordan de gør det til virkelighed. Hvordan de kan være gode lærere i dag. Kommunerne er begyndt at tale om, hvordan de sikrer råderum til også at investere i folkeskolen. Det er stærkt. Regeringen og folketingets politikere vil gerne skabe plads til ejerskab og udvikling ude på de enkelte skoler. Der er fokus og forventninger til, at skolebestyrelserne kan være med til at revitalisere skolernes demokrati, ejerskab og beslutningskraft. Der er også håb.

Skærmdebatten og brugen af teknologi har mistet noget af den naive glans. Jeg kan huske, da Digitaliseringsstyrelsen havde et slogan bøjlet i neon: "Fordi hverdagen er digital". Og så skulle alt bare være digitalt for alle. Og der tror jeg, at man måske har besindtet sig lidt mere på, at vi trods alt stadig er biologiske væsener med menneskelige behov. Og der er også noget med kommunikationen, hvor 70 procent forsvinder, lige så snart, man ikke kan se folk i øjnene. Kropssprog, mimik, tonefald og det, at der er samtidighed i det, betyder enormt meget for at skabe mening og relationer. Det er der mange, der savner. Man bliver ensom, hvis man ikke reelt synes, man møder andre mennesker. Vi skal ikke lade logaritmerne styre vores virkelighedsopfattelse til

fordel for de multinationale selskabers profitmaksimering eller politiske wanna be-diktatorer. Der spiller skolerne jo en kæmpe rolle i forhold til at styrke demokratiet. Der er muligheder og håb i de her ting.

Men vi ser jo det, vi kigger på. Og man kan også kigge på nogle andre ting. Der er analytikere, der taler om, at vi allerede har forladt velfærdsstaten. Jeg så, at formanden for Kommunernes Landsforening var ude og sige, at velfærdsstaten er i krise. Altså det her med, at vi betaler en høj skat og til gengæld også har en forventning om en høj service. Der er en samfundskontrakt om, at de bærende institutioner i samfundet tager sig af vores børn, tager sig af vores ældre, tager sig af dem, der er socialt udsatte. Og vi er så gået over til konkurrencestaten, hvor det, der styrer rammerne og rationalerne på højeste sted, er optimering af landets økonomiske og menneskelige ressourcer i forhold til den internationale konkurrence og produktiviteten. Men den har vi også forladt.

Vi er gået videre ind i en ny verdensorden, som måske minder om noget, vi har set for hundrede år siden: Sikkerhedsstaten. Landende lukker sig mere om sig selv. Verden bliver mindre. Demokratiet kommer under pres. Nye krige bryder ud. Forsvarsbudgetter sluger råderummet. Jeg tror, det bliver svært at holde momentum i det her med fokus på folkeskolen. Argumentet om statens sikkerhed trumfer andre hensyn.

Misforstå mig ikke. Jeg er all in for at støtte op om Ukraine. Det er også vores frihedskrig. Men for at det her giver mening, er vi nødt til at tale om, hvordan vi danner fælles normer. Det er enormt vigtigt for sammenhængskraften. Vi kommer til at have en samtale fremover om, hvor vi kommer fra, og hvordan vi skaber sammenhænge på ny. Kultur og dannelse er forudsætningen for den høje tillid, vi har til hinanden. Og det starter i folkeskolen. Så for mig er det også en nødvendighed, uanset hvilken label, man putter på analysen af den moderne stat.

Det forudsætter, at eleverne møder dygtige lærere og pædagoger i skole og fritidstilbud. Og de her forudsætninger er pressede.

For tredivé år siden sang TV 2 om Verdens Lykkeligste Mand: "Jeg sidder her på Viby Torv og sumper med en guldøl". Drømmen var for længst forbi, og nedturen var total. Og "det er samfundets skyld". Jeg ved ikke, om I kan huske den? I vore dage tror vi jo ikke så meget på det her med samfundets skyld. Men jeg tror, at det her med at se på baggrundsvilkårene, børnenes sociale og økonomiske ressourcer, og sammenhængen til socialområdet og sundhedsområdet i forhold til det at lave skole, er en bevidsthed, vi skal have med os.

Men nu får jeg at vide, at jeg har mindre end to minutter tilbage, så de her otte sider om moderne sundhedspolitik og gensidig afhængighed til skolen springer vi over.

Jeg skal nå at skifte spor her til sidst og sige noget om Skole og Forældres strategi.

Vi har tre punkter: Vi vil styrke børnefællesskaberne i hele barnets skoledag. Vi vil styrke samarbejdet mellem skole og hjem. Og vi vil styrke skolebestyrelserne. Det er relativt enkelt, og det er mandatet.

Men neden under det, skal vi jo finde ud af, hvad vi gør med det. Hvad er børnefællesskaber i dag? Hvordan gør vi det? Er det noget med mellemformer og kvaliteten i specialpædagogik? Hvad kan Sammen om Fritiden? Hvad skal der ske med rammerne for sammenhæng i hele barnets dag i alle arenaerne både hjemme, i skole og i fritiden? Og i forhold til samarbejdet mellem skole og hjem, så er forældrenes tillid under pres. Vores undersøgelse for nylig viste, at et flertal af forældrene ikke har tillid til, at skolerne kan rumme flere børn med særlige behov. Vi er brændte børn af den inklusionsreform 1.0, vi så for ti år siden.

Der skal vi ind i en samtale om at give det tid. Vi skal forberede os ordentligt og sikre, at der ikke kommer brutale måltal. Det havde vi tidligere i år en diskussion med København om, som nogle af jer måske kan huske.

Vi må arbejde sammen om at skabe løsninger. For vi vil gerne skabe en folkeskole, hvor flere får bedre deltagelsesmuligheder.

Og i alle varianterne af lokale Sammen om Skolen, der skal der nu deltage en demokratisk udpeget forældrerepræsentant. Og kvalitetsprogrammet indeholder en lang række andre initiativer, som jeg ikke når at komme ind på.

Jeg vil stoppe her og høre, hvad I synes, vi har brug for og skal fokusere på i den kommende tid.

Tak.”

Debat

Mette Valentin, Nyborg:

”Specialområdet ligger mit hjerte meget nært. Jeg mener, at det vigtigste for os at fokusere på, er at slå ring om og være et værn for de børn, der har særlige behov. De børn, der rent faktisk lever op til definitionen i paragraf 32 – altså har brug for særlig hjælp og støtte – de skal så også rent faktisk have den hjælp og støtte. Der er desværre mange børn, der har brug for at blive taget hånd om og få en særlig måde at gå i skole på, for at de kan komme igennem og blive hele og stærke mennesker. Vi må ikke lade os presse af den skolepolitiske dagsorden om at inkludere så mange som muligt. For lige nu taber vi både de børn og de børn, som ligger i gråzonen. Så hvis vi ikke passer på specialområdet, så passer vi heller ikke på almenområdet. Der bliver vi nødt til at slå ring om de her børn og deres forældre og sige, at der er noget her, vi skal. Det har vi en både konventionel og lovfæstet ret til at gøre. Så der skal vi være en meget stærk stemme, for ellers svigter vi ikke bare de her børn og forældre, men alle børn og forældre.”

Anne Hegestand, Frederikssund:

"Jeg synes, at der må arbejdes på, at vi har kompetenceudvikling af de folk, der skal have med vores børn at gøre hver eneste dag, nemlig lærere og pædagoger. Vi oplever mange gange, at børn med udfordringer i klasserne reelt ikke er problemet, men at håndteringen af de her elever i klasserne er problemet. Så vi skal sikre os, at både læreruddannelsen og pædagoguddannelsen bliver bedre. Ude i skolerne bliver vi bombarderet med alle mulige kurser, og lærerne skal på det ene og det andet. Og den ro, der skulle give til bagefter at arbejde med det, man har lært, den har man ikke. Så hvordan får man som Skole og Forældre sat fokus på den del også? Så vi kan få en bedre sammenhæng for vores børn i skoletiden? Og fritidstiden – for støtten ophører jo, når man går i SFO. Så er børnene helt normale..."

Rikke Alice Bille, Frederiksberg:

"Noget af det, jeg synes, vi skal arbejde på fremadrettet, er at sikre, at børn og forældre har rettigheder. Når vi nu lige om lidt skal i gang med samtalen om Inklusion 2.0, så er det vigtigt, at vi husker, at forældre har rettigheder. Det er få, men dog alligevel nogle rettigheder. Det er for eksempel muligheden for at anmode om en PPV, når man mener, der er udfordringer. Der er steder, hvor vi har mulighed for at sige noget som forældre. Det skal vi huske at bevare og måske også udvide. Og det kunne være rigtig fint, hvis børnene også fik nogle rettigheder ind i det her. For det er på den måde, at vi sikrer, at forældre og børnene ikke mindst bliver tromlet hen over, når den økonomiske dagsorden er den, der taler højest. Det er en opmærksomhed, som jeg synes, er rigtig vigtig."

Toke Arndal, Assens:

"Jeg er glad for, at der er flere her, som italesætter spørgsmålet om mangfoldighed, og hvordan vi gør vores skole mere inkluderende. Det er noget, der ligger mig rigtig meget på sinde, og som vi i Assens Kommune heldigvis når rigtig langt med. Vi siger, at det ikke er noget med, at der er nogen, som beslutter for os, at vi skal have en mere inkluderende skole. Der er ikke nogen, som beslutter, vi skal inkludere x antal procent af eleverne. I stedet italesætter vi, hvordan vi i fællesskab – skolebestyrelse, forvaltning, skoleleder – skaber en mere mangfoldig skole. Vi må erkende, at skolen er blevet for lidt mangfoldig. En ud af tolv elever går i segregerede tilbud i vores udskoling i Assens Kommune. Og det er vi alle enig om ikke er godt nok. Så er det fordi, vi har gjort noget forkert og ikke er dygtige nok. Og det skal vi arbejde med. Det er ikke noget med, at vi kan beslutte, at nu skal det være anderledes. Det handler om at tage lange seje træk og arbejde med, hvordan vi fællesskab skaber en mere mangfoldig skole. Og det er en tilgang, som jeg vil sige, at det også er vigtigt, at vi har, når vi taler om det her på landsplan: At en mere mangfoldig skole er noget, skal skaber i fællesskab."

Louise Madsgaard, Aalborg:

"Vi er nødt til at kigge på den tidlige indsats. Der er begyndt at være et øget fokus på tidlig indsats – også på specialområdet. Og vi ser kommuner, som er begyndt ikke at ville visitere de yngste elever og som siger, at de først skal visiteres i femte klasse, fordi vi godt kan finde ud af det indtil da. Og det gælder både børn fra almen børnehave og specialbørnehave, fordi udfordringerne på magisk vis forsvinder, når man går ind i skolen. Så jeg synes, det er super vigtigt, vi har fokus på, hvordan vi håndterer den tidlige indsats, så vi får grebet de her børn og familier tidligst muligt. Og så skal vi også se på familiepolitikken. For hvis familierne ikke fungerer, bliver det også svært at være barn eller ung. Det kan godt være, at man kan få et frirum i skolen, hvis man er så heldig at have det, men hvis det samtidig er svært derhjemme, så kan det ikke undgås, at man trækker det med ind i skolen og fritidsdelen. Derfor er vi nødt til at have fokus på hele det familiepolitiske område som en del af barnets liv."

Thomas Berg Nielsen, Ballerup:

"Jeg bliver ramt af, at vi glemmer eleverne. Fremtiden afhænger af, at vi er dygtige til at samarbejde, men jeg synes ikke, vi lærer det til børnene i skolen. Der bliver ikke brugt penge på at udvikle teamsamarbejde i skolen. Det er et problem, og det rammer børnene. Det handler om at turde facilitere ukendte processer, hvor vi ikke kender resultatet, men læner os op ad, at vi stoler på hinanden og går ind i usikkerheden sammen. Bare det, at vi tør det, er det største ønske fra min side."

Jan Wammen, Roskilde:

"Jeg undrer mig over, at det ikke fylder så meget her på landsmødet, at vi står overfor en kæmpe udfordring. Tidligere var det ca. ti procent, som gik i privatskole, og nu er vi oppe på 19 procent. Det må vi være optagede af i vores fremtidige skolepolitiske virke. Mit bud er, at vi skal kigge på faglighed og gode relationer. Min mor var folkeskolelærer og faglig dygtig, og mit spørgsmål er, hvordan vi får de dygtige til at blive folkeskolelærere? Og i forhold til relationer, så var der et Harvard-studie, som kiggede på, hvad der er det vigtigste for, at folk er lykkelige og glade mennesker. Og det er gode og nære relationer. Så hvordan får vi opbygget det i klassen og på tværs? Det er nogle af de ting, jeg tror, er vigtige."

Rebekka Haugaard, Assens:

"Der bliver talt meget om inkluderende fællesskaber, børnefællesskaber og læringsfællesskaber. Og jeg synes, det er vigtigt, vi har fokus på begrebet fællesskaber. Vi kommer med hver vores ide om, hvad fællesskab er. Derfor er det vigtigt, at vi er tydelige om, hvad det er for nogle fællesskaber, vi taler om. Der skal vi være skarpe. Og i forhold til relationer. Det er lærernes og pædagogernes vigtigste opgave at have relationskompetence. Ellers kan vi ikke komme ind til børnene."

Zena Abdul Khalek, Stevns:

"Jeg har arbejdet med børn og unge i mange år. Jeg savner, at vi sætter fokus på skolelederens rolle. Både som næstformand i skolebestyrelsen og i mit arbejde som socialpædagog, savner jeg, at ledelsen tager ansvar, har tillid til pædagoger og lærere og samarbejder med forældrene. Jeg har oplevet, at skoleledere ikke lyttede til deres medarbejdere. Jeg ved godt, at der er besparelser og pres fra kommunen. Men hvis man er skoleleder, så har man et ansvar, og hvis man ikke kan klare det, så skal man ikke være leder for en skole med masser af sårbare børn."

Diana Jeanett Hyldelund, Aarhus:

"Vi taler meget om bredere børnefællesskaber og om en skole for alle og. Det ved de fleste af os godt, hvad betyder. Men den almindelige travle forælder ved ikke, hvad det betyder for deres barn, og hvad det kan give af værdi. Og forældre har kæmpe indflydelse på, at børnene også forstår, at det kan give værdi, at der er et barn, som ikke er helt ligesom mig. Vi mangler at tale om, hvordan vi får forklaret den travle forælder, hvilken værdi det giver at have bredere fællesskaber. Alle ved, at fællesskab er vigtigt. Men det kan også give værdi, når der er en, som ikke er helt, som man er vant til, og at der er børn, som er anderledes end ens eget barn. Det skal man have fokus på, for ellers lykkes man ikke."

Birger Hvass Bechmann, Ringsted:

"Et hovedelement bør være at få de forskellige elever, som kommer fra forskellige skoler og fra forskellige bestyrelser, til at snakke med bestyrelserne, så vi kan få en mere ensartet tilstand for de elever, der er der. Vi er en udskolingsskole, så når vi kommer til syvende klasse, har vi rundt regnet 400 elever af hankøn med hjerner der eksploderer, fordi de skal vise, hvor stærke de er. Og så er der 400 elever af hunkøn, som skal huske at markere, hvor de er. Der er altid interessant at se, hvad der sker, men jeg synes, at der mangler en form for samarbejde. Vi skal have mere samarbejde mellem bestyrelserne for de forskellige skoler."

Nanna Lørup Buch, Svendborg:

"Jeg drømmer om, at vi bliver bedre til at styrke forældre og skoler og samarbejdet omkring det, så det ikke er børnene, der skal presses ind i den lille kasse, som skolen har, men at skolen bliver bedre til at rumme alle de former, vores børn har. Jeg drømmer om, at vi bliver bedre til at klæde fagpersonalet på til at kunne se barnets form. For man kan ikke vide, hvilken ramme, man skal give barnet, hvis man ikke kan se det barn, som står foran en. Det er meget op ad bakke. Det kan godt være, at forældrene har mulighed for at klage, men når man er i kamp med ledelse og lærere, så indgiver man altså ikke alle de klager,

som man burde, fordi det går ud over ens barn. Der er det vigtigt, at vi som forening kan være dem, der siger fra, når det ikke er ok. For det skal ikke være op til skal ikke være op til den enkelte familie at løse. Det er noget, vi må stå sammen om at gøre. Så jeg drømmer om, at skolen bliver bedre til at tilpasse sig børnene og ikke omvendt.”

Rasmus Edelberg, landsformand:

”I har sagt mange gode ting, og jeg når ikke at gå ind i alle emner. Men jeg vil gerne kvittere for nogle af jeres indspark. Der er de her spørgsmål om, hvordan vi skaber kvalitet i mangfoldighed for skolerne, hvad fællesskab egentlig er, hvordan vi arbejder med fællesskaber for alle børn, at det er vigtigt, at skolen passer til alle børnene, at personalet skal være klædt fagligt på, og at det relaterer til rettighedsspørgsmålet. Man kan som forælder godt klage og gå ind i en kamp, men det fragmenterer billedet og gør det netop til en individuel sag. Men hvis det i virkeligheden handler om rammer, kultur, børnesyn og måden at drive skole på, så er det en fælles kamp, vi må tage. Jeg er med på, at det enkelte barn har unik værdi, så det kan og skal også handle om det enkelte barn, men der er en balance i det her. Når vi taler om den nye pædagogiske indsatsplan, der er på vej, så skal vi blive enige med os selv om, om det er en ny rettighed, som gælder for det enkelte barn, eller om det er en ny måde at drive skole på, hvor lærerteams sætter sig sammen og får skrevet ned, hvad man vil med fællesskabet på årgangen eller i klassen. Skal det være en pligt for skolen at beskrive den pædagogiske indsats årgangen eller klassen og så lade det drive problemidentificeringen og tildelingen af ressourcer og dermed tage kampen op med et meget problematiseret og individualiseret område? Der, tror jeg, at der er noget at hente.

Der var også det med stigningen fra ti til nitten procent i andelen af elever på privatområdet. Her er jeg meget enig i det, der blev sagt, om at løsningen må være at skabe god kvalitet i folkeskolen. Jeg tror på, at folkeskolen har bomstærke værdier og en meget dyb og stærk klangbund og resonans hos de danske forældre. Der er ikke noget, fri- og privatskolerne kan, som vi ikke kunne, hvis vi tog os sammen og havde rammerne til det. Så det er også min drøm. Tak.”

6. Indkomne forslag

– herunder forslag til vedtægtsændringer

Hovedbestyrelsesmedlem Casper Larsen og sekretariatschef Morten Kruse præsenterede og begrundede forslagene fra hovedbestyrelsen.

[Se præsentationen her.](#)

6.1 næstformand

Forslaget:

Landsmødet vælger to næstformænd mod én i dag. Landsmødet vælger én næstformand blandt de delegerede fra Region Nordjylland, Region Midtjylland og Region Syddanmark (det der i næste forslag kaldes for valggruppe 1), samt én næstformand blandt de delegerede fra Region Sjælland og Region Hovedstaden (det der i næste forslag kaldes valggruppe 2). Alle delegerede deltager i begge valg, så begge næstformænd har et samlet landsmøde i ryggen.

Med to næstformænd ændres proceduren for stedfortræder ved landsformandens varige forfald (§ 9.a.). Hvor næstformanden i dag træder til ved landsformandens varige forfald, så vil hovedbestyrelsen i dette forslag konstituere en af de to næstformænd til landsformand i perioden frem til førstkommande landsmøde. Hvis en af næstformændene får varigt forfald, konstituerer hovedbestyrelsen en ny næstformand i dennes sted og dennes valggruppe frem til førstkommande landsmøde.

Motivation:

Med to næstformænd kan forbindelsen ud til medlemmerne blive mere landsdækkende og dermed styrket. Med to næstformænd styrkes den politiske ledelse gennem mere sparring til formanden og ved at foreningen bliver bedre i stand til at udnytte de mange muligheder for politisk indflydelse. Fx gennem deltagelse i flere møder med interessenter og bedre udnyttelse af de mange muligheder for pressedeltagelse.

Det konkrete forslag:

Det konkrete ændringsforslag er en omformulering af vedtægternes § 6 e. Her vist med ny tekst (rød) og slettet tekst (rød og gennemstreget):

§ 6 e

Landsmødet vælger ~~1221~~ medlemmer og op til ~~1221~~ suppleanter til hovedbestyrelsen. Valget er for to år og finder sted som rullende valg, således at der i lige år vælges ~~syv~~ ~~11~~ medlemmer og i ulige år ~~fem~~ ~~10~~ medlemmer.

Genvalg kan finde sted.

Landsmødet vælger landsformand på de møder, der afholdes på lige årstal.

Valget er for en toårig periode. På de møder, der afholdes på ulige årstal, vælges ~~landsrådets næstformanden~~ to næstformænd, ligeledes for en toårig periode. Der vælges én næstformand blandt de delegerede i valggruppe 1 og én næstformand blandt de delegerede i valggruppe 2, jf. § 7a.

Ved valg af formand ~~og næstformand~~ næstformænd skal kandidaten opnå mere end halvdelen af de afgivne stemmer.

Konsekvensrettelser og mindre præciseringer:

I § 6 f, første afsnit, ændres "næstformandsposten" til "næstformandsposterne".

I § 7 a, første linje, ændres "næstformanden" til "de to næstformænd" og "21" til "12".

I § 8 ændres "næstformand" til "næstformænd" og "næstformandens" til "næstformændenes".

I stk. b, første punkt tilføjes et "midlertidige", så sætningen bliver "Næstformændene træder til ved formandens midlertidige forfald."

I § 9 a tilrettes teksten således:

Får landsformanden varigt forfald i valgperioden, konstituerer hovedbestyrelsen en ny landsformand blandt de to næstformænd som fungerer ~~næstformanden~~ i dennes sted indtil førstkommande landsmøde.

I § 9 b tilrettes teksten således:

~~Næstformanden~~ Næstformændene
Får ~~næstformanden~~ en af næstformændene varigt forfald ~~eller konstitueres som fungerende landsformand~~ i valgperioden, konstituerer hovedbestyrelsen, på sit førstkommande ordinære møde, en ny næstformand blandt sine medlemmer fra den pågældendes valggruppe. Funktionsperioden udløber senest til førstkommande landsmøde.

I § 11 ændres teksten således:

~~Foreningen tegnes af formanden eller næstformanden hver for sig i forening med sekretariatschefen eller af formanden og næstformanden i forening.~~

Foreningen tegnes af:

- Landsformanden og sekretariatschefen i forening, eller
- En af næstformændene og sekretariatschefen i forening, eller
- Landsformanden og en af næstformændene i forening.

Økonomisk betydning ved vedtagelse:

Med en ekstra næstformand og en udvidet lokal rolle til næstformændene anslås merudgifter til transport til møder, fx ude hos medlemmerne, til at udgøre ca. 10.000 kr. om året. Der vil komme en ekstra udgift til honorar på ca. 96.000 kr. jf. hovedbestyrelsens fastsættelse af honorar til næstformænd. Altså i alt en meromkostning på 106.000 kr.

Hvis dette forslag ikke vedtages:

Hovedbestyrelsen vil i givet fald foreslå følgende ændringsforslag til ændringsforslaget om forretningsudvalget i §7b: "Forretningsudvalget udgøres af landsformand, næstformand, samt tre medlemmer valgt af og blandt hovedbestyrelsen."

Afstemning:

Forslaget blev sat til afstemning med følgende spørgsmål:

"Stemmer du ja eller nej til forslag 1 til vedtægtsændringer (næstformand)?"

De afgivne stemmer fordelte sig således:

"Ja": 128 stemmer (94 %)

"Nej": 8 stemmer (6 %)

Forslaget var hermed vedtaget.

6.2 Hovedbestyrelse og valggrupper

Forslaget:

Antallet af hovedbestyrelsesmedlemmer reduceres fra 23 til 15. Det sker ved at antallet af menige medlemmer valgt af landsmødet reduceres fra 21 til 12. Med et formandskab på tre personer (dersom forslaget om to næstformænd er vedtaget), vil hovedbestyrelsen dermed bestå af samlet 15 medlemmer. Det svarer til ca. 2/3 af det nuværende antal.

For at opnå en forholdsmæssig retfærdig fordeling af færre hovedbestyrelsesmedlemmer, foreslås det samtidig at reducere/forenkle antallet af valggrupper fra de nuværende fire geografiske og en fællesgruppe til to geografiske, nemlig valggruppe 1 og valggruppe 2.

Valggruppe 1 består af delegerede fra Region Nordjylland, Region Midtjylland og Region Syddanmark. Valggruppe 2 består af delegerede fra Region Sjælland og Region Hovedstaden.

For at udregne, hvor mange medlemmer der skal vælges i hver valggruppe, er der taget udgangspunkt i bl.a. antallet af elever i de to valggrupper

geografiske område, antal medlemsskoler i områderne og endelig antallet af medlemmer fra de nuværende geografiske valggrupper svarende til valggruppe 1 og 2. Disse udregninger giver alle det samme resultat: at der skal vælges syv medlemmer i valggruppe 1 og fem medlemmer i valggruppe 2. Parametrene er desuden ret stabile historisk set.

Med det ulige antal medlemmer i de to valggrupper foreslås det, at landsmødet vælger syv medlemmer til hovedbestyrelsen i de lige år (fire fra valggruppe 1 og tre fra valggruppe 2), og fem medlemmer til hovedbestyrelsen i de ulige år (tre fra valggruppe 1 og to fra valggruppe 2). På den måde vil der i lige år være valg til otte poster (syv til hovedbestyrelsen og en til formand) og i ulige år valg til syv poster (5 til hovedbestyrelsen og to næstformænd, dersom det er vedtaget).

Som konsekvens af, at fællesgruppen er fjernet, indføres der en ny bestemmelse om, hvordan man garanterer repræsentation fra specialskoler i hovedbestyrelsen. Bestemmelsen siger, at dersom ingen af de valgte hovedbestyrelsesmedlemmer stammer fra en specialskole, bliver den kandidat fra en specialskole, der har fået flest stemmer i forhold til antal delegerede, der stemmer i dets valggruppe, valgt ind i hovedbestyrelsen som fuldgældigt medlem. I netop dette tilfælde vil der derfor komme et ekstra medlem af hovedbestyrelsen i den pågældendes valgperiode.

Hvis dette forslag 2 om hovedbestyrelsen vedtages, vil der til landsmøde 2024 skulle vælges syv menige medlemmer til hovedbestyrelsen. Der er i forvejen 10 menige medlemmer valgt i perioden frem til landsmøde 2025. Det betyder, at hovedbestyrelsen i perioden fra landsmøde 2024 til landsmøde 2025 vil bestå af 17 menige medlemmer samt formand og én næstformand, altså 19 medlemmer i alt. Fra landsmøde 2025 vil hovedbestyrelsen bestå af 15 medlemmer, dersom forslaget om to næstformænd er vedtaget.

Motivation:

Hovedbestyrelsen foreslår at reducere antallet af dets medlemmer, fordi der i mange år har været udfordringer med at sikre kontinuitet og en god kommunikation i arbejdet med så mange medlemmer.

Når mange medlemmer skal have taletid, viser det sig vanskeligt at fastholde momentum og tage de nødvendige beslutninger ift. aktuelle politiske problemstillinger. Det gør, at Skole og Forældre mister for mange muligheder for indflydelse.

On-boarding af nye medlemmer vanskeliggøres af den relativt store udskiftning hvert år og af, at det er en udfordring for formandskabet at få tid til

at danne konstruktive tillidsfulde relationer med så mange medlemmer. Hovedbestyrelsen mener, at de bliver mere handlekraftige og tilpasningsdygtige ved at reducere i antallet af dets medlemmer.

Med en størrelse på 15 medlemmer af hovedbestyrelsen, er Skole og Forældre stadig i den højere ende af skalaen, hvis der sammenlignes med hovedbestyrelser i vores skolepartners organisationer. I Skolelederforeningen består hovedbestyrelsen fx samlet af otte medlemmer. I Børne- og Kulturchefforeningen består bestyrelsen af syv medlemmer. I Danske Skoleelever består bestyrelsen af 18 medlemmer. Kun Danmarks Lærerforeningen har stadig en stor hovedbestyrelse og den består samlet af 23 medlemmer som alle er frikøbt, og de har ca. 80.000 medlemmer de repræsenterer.

Med 15 medlemmer i hovedbestyrelsen sigtes der stadig efter en bred repræsentation fra forskellige skoletyper, fx ift. land/by, specialskoler/almenskoler og store og små skoler. Endvidere repræsenterer alle medlemmer, hvilke slags skoletyper de end kommer fra, alle skoler, forældre og børn i deres hverv.

At gå fra fem valggrupper til to valggrupper forenkler valgprocedurerne ved landsmøderne. Dermed frigøres der tid til fx debat om, hvor Skole og Forældre skal bevæge sig hen politisk og til kompetenceudvikling af og netværksdannelse blandt de delegerede.

I forhold til bestemmelsen om at sikre et hovedbestyrelsesmedlem fra en specialskole, så er forslaget nemt at administrere på landsmødet, det er demokratisk holdbart og det skal endelig bemærkes, at der så vidt vides, aldrig har været brug for nødbestemmelsen, da der altid har været valgt delegerede fra specialskoler ind i hovedbestyrelsen gennem de almindelig valg.

Det konkrete forslag:

Det konkrete ændringsforslag er en omformulering af første afsnit i vedtægternes § 6 e og § 7 a. Ændringerne er her vist med ny tekst (rød) og slettet tekst (rød og gennemstreget):

§ 6 e første afsnit:

Landsmødet vælger ~~1221~~ medlemmer og op til ~~1221~~ suppleanter til hovedbestyrelsen. Valget er for to år og finder sted som rullende valg, således at der i lige år vælges ~~syv~~ ~~11~~ medlemmer og i ulige år ~~fem~~ ~~10~~ medlemmer.

§ 7 a:

Sammensætning

Hovedbestyrelsen består af landsformanden, ~~næstformanden~~ ~~de to næstformænd~~, samt ~~1221~~ medlemmer valgt af landsmødet.

For at sikre den geografiske balance fordeles medlemmerne i ~~4 valggrupper to valggrupper~~:

Valggruppe 1: De delegerede fra Region Nordjylland, Region Midtjylland og Region Syddanmark.

Valggruppe 2: De delegerede fra Region Hovedstaden og Region Sjælland.

~~Valggruppe 1: De delegerede fra region Nordjylland og region Midtjylland~~

~~Valggruppe 2: De delegerede fra region Syddanmark~~

~~Valggruppe 3: De delegerede fra region Hovedstaden~~

~~Valggruppe 4: De delegerede fra region Sjælland~~

~~Fællesgruppen: Det samlede landsmøde.~~

Hovedbestyrelsesmedlemmerne vælges for en toårig periode ved rullende valg.

I lige år vælges:

Fire medlemmer af og blandt de delegerede fra valggruppe 1.

Tre medlemmer af og blandt de delegerede fra valggruppe 2.

~~3 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 1:~~

~~2 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 2:~~

~~2 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 3:~~

~~2 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 4:~~

~~2 medlemmer vælges af og blandt fællesgruppen.~~

I ulige år vælges:

Tre medlemmer af og blandt de delegerede fra valggruppe 1.

To medlemmer af og blandt de delegerede fra valggruppe 2.

~~2 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 1:~~

~~2 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 2:~~

~~2 medlemmer vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 3:~~

~~1 medlem vælges af og blandt medlemmerne fra valggruppe 4:~~

~~3 medlemmer vælges af og blandt fællesgruppen.~~

I hver valggruppe afgiver medlemmerne et antal stemmer svarende til antallet af hovedbestyrelsesmedlemmer, ~~der skal vælges~~ ~~valgt~~ af valggruppen det pågældende år. Der kan kun afgives én stemme på hver kandidat.

~~Såfremt der ikke er kandidater nok i en valggruppe overgår det overskydende antal kandidater til fællesgruppen.~~

-Mindst ét hovedbestyrelsesmedlem skal komme fra en specialske. Hvis ingen af de valgte kandidater opfylder denne betingelse, træder den kandidat fra en specialske, der har fået flest stemmer i forhold til antallet af delegerede, der stemte i dets valggruppe, ind i hovedbestyrelsen som et ekstra fuldgældigt medlem.

I de år, hvor den valgte repræsentant for specialskeerne er på valg rykkes, såfremt ingen af de valgte kandidater opfylder denne betingelse, den kandidat blandt repræsentanterne for specialskeerne, som har modtaget flest stemmer, op på listen over valgte, mens den blandt kandidaterne valgt i fællesgruppen, som har modtaget færrest stemmer, rykkes ned blandt suppleanterne.

Konsekvensrettelser og mindre præciseringer:

I § 9c slettes sætningen "Tilsvarende gælder for medlemmer valgt af det samlede landsmøde."

Økonomisk betydning ved vedtagelse:

Der spares ca. 45.000 kr. om året på mødeafholdelse, hvis hovedbestyrelsen går fra 23 til 15 medlemmer.

Hvis dette forslag ikke vedtages:

De to næstformænd (dersom dette forslag er vedtaget) vælges blandt delegerede i hhv. valggruppe 1 og 2 samt i valggruppe 3 og 4 (de nuværende geografiske valggrupper).

Afstemning:

Forslaget blev sat til afstemning med følgende spørgsmål:

"Stemmer du ja eller nej til forslag 2 til vedtægtsændringer (hovedbestyrelse mm.)?"

De afgivne stemmer fordelte sig således:

"Ja": 131 stemmer (94 %)

"Nej": 9 stemmer (6 %)

Forslaget var hermed vedtaget.

6.3 nødbestemmelse for lokalafdelinger

Forslaget:

Ligesom der i vedtægterne er en nødbestemmelse for at sikre repræsentation fra specialske i hovedbestyrelsen, foreslås det at indføre en nødbestemmelse for at sikre repræsentation fra lokalafdelinger.

Motivation:

Forslaget stilles for at sikre input til hovedbestyrelsen fra et lokalafdelingsperspektiv. Flere og flere skolebestyrelsesmedlemmer får øje for de indflydelsesmuligheder der ligger i at etablere en lokalafdeling i Skole og Forældre regi, og antallet er i de senere år steget fra én lokalafdeling i København til nu otte lokalafdelinger. Desuden vil den skolepolitiske udvikling mod større frisættelse og mere ansvar til det lokale niveau øge indflydelsesmulighederne for lokalafdelinger, hvorfor vi forventer løbende stigning i antallet. Det bliver derfor vigtigt, at hovedbestyrelsen har direkte adgang til at følge dette arbejde, hvilket sikres gennem nødbestemmelsen.

Det konkrete forslag:

Det konkrete ændringsforslag er en tilføjelse af et nyt sidste afsnit i § 7 a med denne formulering:

Mindst ét hovedbestyrelsesmedlem skal være repræsenteret i en lokalafdelings bestyrelse. Hvis ingen af de valgte kandidater opfylder denne betingelse, træder den kandidat der er repræsenteret i en lokalafdelings bestyrelse, og som har fået flest stemmer i forhold til antallet af delegerede, der stemte i dets valggruppe, ind i hovedbestyrelsen som et ekstra fuldgældigt medlem.

Økonomisk betydning ved vedtagelse:

I tilfælde af, at nødbestemmelsen tages i kraft, vil det betyde et ekstra medlem i hovedbestyrelsen, hvilket medfører omkostninger på ca. 5.500 kr. i mødeomkostninger. Det skal bemærkes, at vi de seneste mange år altid har haft repræsentation fra en lokalafdelings bestyrelse i hovedbestyrelsen, hvorfor der ikke forventes en meromkostning.

Afstemning:

Forslaget blev sat til afstemning med følgende spørgsmål:

"Stemmer du ja eller nej til forslag 3 til vedtægtsændringer (nødbestemmelse for lokalafdelinger)?"

De afgivne stemmer fordelte sig således:

"Ja": 106 stemmer (77 %)

"Nej": 32 stemmer (23 %)

Forslaget var hermed vedtaget.

6.4 forretningsudvalget

Forslaget:

Forretningsudvalget reduceres fra fem menige medlemmer valgt af og blandt hovedbestyrelsen samt formand og næstformand, til to menige medlemmer valgt af hovedbestyrelsen samt formandskabet. På denne vis vælger landsmødet tre medlemmer direkte til forretningsudvalget (formand og to næstformænd) og hovedbestyrelsen, som også er valgt af landsmødet, vælger to. Da landsmødet først skal vælge to næstformænd fra landsmøde 2025, vil forretningsudvalget mellem landsmøde 2024 og 2025 kun bestå af fire medlemmer. I tilfælde af stemmelighed vil formandens stemme være afgørende, som det er normal foreningsskik.

Motivation:

Reduktion i antallet af forretningsudvalgsmedlemmer øger efter hovedbestyrelsens mening, såvel den interne kommunikation, beslutningsevnen og gør det muligt at behandle flere sager, herunder politiske hastesager som ikke kan vente til et hovedbestyrelsesmøde. De to menige medlemmer valgt af hovedbestyrelsen, sikrer, at hovedbestyrelsen også har et tydeligt ejerskab og en god kontakt til forretningsudvalget. Og de sikrer at formandskabet får feedback på deres praksis løbende.

I høringsprocessen har der af nogen været udtrykt en bekymring for, at et formandskab på tre medlemmer kan agere magtfuldkomment over de to medlemmer valgt af hovedbestyrelsen. Hertil ønsker hovedbestyrelsen at svare følgende:

- At forretningsudvalget primært er et udvalg der forbereder sager til hovedbestyrelsen og tager sig af de driftsnære forhold
- At hovedbestyrelsen til enhver tid kan revidere forretningsudvalgets kommissorium, hvis de synes spillebanen er for bred
- At et flertal i hovedbestyrelsen til enhver tid kan indkalde til et ekstraordinært landsmøde, hvis de får mistillid til formandskabets ageren i forretningsudvalget. Her kan de fx stille et mistillidsvotum som generalforsamlingen skal behandle.
- At det er landsmødet selv, der direkte vælger de tre ud af fem forretningsudvalgsmedlemmer
- At fem medlemmer i forretningsudvalget balancerer fint med 15 medlemmer i hovedbestyrelsen, dersom dette er vedtaget. Hvis antallet ikke reduceres som foreslået, vil forretningsudvalget ende på otte medlemmer hvis der er to næstformænd og dermed udgøre et flertal i hovedbestyrelsen, hvilket nok ikke er hensigtsmæssigt.

Det konkrete forslag:

Det konkrete ændringsforslag er en omformulering af § 7 b. Ændringerne er her vist med ny tekst (rød) og slettet tekst (rød og gennemstreget):

Udvalg

Forretningsudvalget udgøres af landsformand, de to næstformænd, samt to medlemmer valgt af og blandt hovedbestyrelsen.

Hovedbestyrelsen nedsætter ~~et forretningsudvalg bestående af landsformand, næstformand og 5 øvrige medlemmer, valgt blandt hovedbestyrelsesmedlemmerne:~~

~~Herunder nedsætter hovedbestyrelsen efter behov øvrige~~ stående udvalg.

Forretningsudvalget nedsætter ad hoc-udvalg til sagsforberedende arbejde.

~~Forretningsudvalgets og øvrige u~~Udvalgs-medlemmer vælges for ét år ad gangen.

Regler om udvalg, valg og valgbarhed optages i hovedbestyrelsens forretningsorden.

Økonomisk betydning ved vedtagelse:

Der spares ca. 10.000 kr. til mødeomkostninger ved færre medlemmer

Hvis dette forslag ikke vedtages:

Forretningsudvalget bliver øget til 8 medlemmer, dersom forslaget om to næstformænd er vedtaget.

Afstemning:

Forslaget blev sat til afstemning med følgende spørgsmål:

"Stemmer du ja eller nej til forslag 4 til vedtægtsændringer (forretningsudvalget)?"

De afgivne stemmer fordelte sig således:

"Ja": 130 stemmer (94 %)

"Nej": 9 stemmer (6 %)

Forslaget var hermed vedtaget.

6.5 kønsneutrale benævnelser

Forslaget:

Den kønsspecifikke benævnelse "mand" som optræder i titlerne formand og næstformand i vedtægterne, erstattes af den kønsneutrale benævnelse "person", altså forperson og næstforperson.

Et enkelt sted i vedtægterne bruges ordet "formandskab" i en overskrift (§ 6.d).

Dette ord ændres dog ikke til forpersonskab, eftersom det ikke bruges som en titel og i øvrigt ikke er sproglig gængs brug. Hvis forslaget om kønsneutrale

benævnelser vedtages, vil "formandskab" i §6.d blive ændret til "Forperson for mødet".

Benævnelserne forperson og næstforperson vil efterfølgende blive implementeret i alle øvrige udvalg i Skole og Forældre.

Motivation:

Forslaget vil medføre, at vi undgår sprogbrug, der kan tolkes som kønsfavoriserende. Ordet "person" er valgt fordi "forperson" og de andre sammensætninger med "person" efterhånden er et bredt anerkendt alternativ til det traditionelle formandsbegreb.

Det konkrete forslag:

Alle §§ hvor "mand" optræder som titel/hverv (ental og flertal), ændres til "person" (ental eller flertal).

Økonomisk betydning ved vedtagelse:

Der er ingen økonomiske konsekvenser ved en vedtagelse.

Afstemning:

Forslaget blev sat til afstemning med følgende spørgsmål:
"Stemmer du ja eller nej til forslag 4 til vedtægtsændringer (forretningsudvalget)?"

De afgivne stemmer fordelte sig således:

"Ja": 59 stemmer (44 %)

"Nej": 76 stemmer (56 %)

Forslaget var hermed forkastet.

7. Valg i henhold til vedtægterne

7.1 Valg af formand

I henhold til vedtægterne er der valg af formand på de landsmøder, der afholdes i lige årstal. Valgperioden er altså to år.

Valgbare til formandsposten er delegerede, der på valgtidspunktet er forældrevalgte medlemmer af en skolebestyrelse på en medlemsskole.

Der var to kandidater til formandsposten:

Regitze Spanner Ishøj. Hun har været næstformand for Skole og Forældre fra 2021, medlem af hovedbestyrelsen i Skole og Forældre fra 2020, medlem af politikudvalget fra 2021-2022, formand for skolebestyrelsen på Svend Gønge Skolen, Vordingborg Kommune, siden 2018. Hun blev anbefalet af Rasmus Edelberg, formand for Skole og Forældre.

Rikke Alice Bille. Hun har været forperson for lokalafdelingen på Frederiksberg, siden 2023, næstformand for skolebestyrelsen på Skolen på La Cours Vej, Frederiksberg Kommune, siden 2022. Hun blev anbefalet af Louise Pedersen, forperson for lokalafdelingen i Aarhus.

Begge kandidater fik lejlighed til at præsentere sig selv, hvorefter deres respektive anbefalere også holdt en kort anbefalingstale.

Afstemning:

Stemmer på Regitze Spenner Ishøj: 101 (73 %)

Stemmer på Rikke Alice Bille: 37 (27 %)

Regitze Spenner Ishøj var hermed valgt som formand for Skole og Forældre de kommende to år med 73 procent af de afgivne stemmer.

Da Regitze Spenner Ishøj var siddende næstformand, skal hovedbestyrelsen konstituere en næstformand blandt sine medlemmer på sit førstkommande møde. Funktionsperioden for den konstituerede næstformand udløber til næste landsmøde.

7.2 Valg af hovedbestyrelse

Valget til hovedbestyrelsen foregik efter de netop vedtagne vedtægter, hvor de delegerede deles i to valggrupper.

Valggruppe 1 (Region Nordjylland, Region Midtjylland, Region Syddanmark)

Antal, der skulle vælges: 4, samt højst 7 suppleanter.

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Claus Drachmann Kaasby Wang, Kærby skolen, Aalborg Kommune, 44 stemmer
- Lærke Kloster, Tingstrup Skole, Thisted Kommune, 38 stemmer
- Diana J. Hyldelund, Solbjerg skolen, Aarhus Kommune, 37 stemmer
- Nanna Buch, Stokkebækskolen, Svendborg Kommune, 36 stemmer

Suppleanter:

1. Rebekka Haugaard, Glamsbjerg skolen, Assens Kommune
2. Toke Arndal, Tallerup skolen, Assens Kommune
3. Nathalie Albrechtsen, Saltum Skole, Jammerbugt Kommune

Valggruppe 2 (Region Sjælland og Region Hovedstaden)

Antal, der skulle vælges: 3, samt højst 5 suppleanter.

Valgt til hovedbestyrelsen for to år:

- Thomas Hartmann, Østed Skole, Lejre Kommune, 45 stemmer
- Mie Ihlermann Rasmussen, Holmegaardskolen, Næstved Kommune, 44 stemmer
- Anne Hegestand, Fjordlandsskolen, Frederikssund Kommune, 37 stemmer

Suppleanter:

1. Charlotte S. Gert Hansen, Søndervangskolen, Glostrup Kommune
2. Birger H. Bechmann, Campusskolen, Ringsted Kommune

8. Valg af revisor

Forretningsudvalget indstillede til genvalg af Skole og Forældres nuværende revisor Mer Revision v/Daniel Jacobsen, registreret revisor.

Dirigenten satte spørgsmålet til afstemning ved håndsoprækning og kunne konstatere, at der var opbakning til forretningsudvalgets forslag. Mer Revision blev altså genvalgt.

9. Eventuelt

Ingen tog ordet under dette punkt.

Afslutning

Dirigenten afsluttede mødet og takkede for god ro og orden.

Afgående landsformand Rasmus Edelberg sluttede mødet af med en tak til Christina Bruun Levinsen for at have ført landsmødet gennem dagsordenen med sikker hånd.

Rasmus Edelberg benyttede også lejligheden til at takke de afgående hovedbestyrelsesmedlemmer for deres indsats.

Rasmus Edelberg sagde derudover også selv farvel – med et citat af sin yndlingspoet Rainer Maria Rilke:

“Der Tod ist groß.
Wir sind die Seinen
lachenden Munds.
Wenn wir uns
mitten im Leben meinen,
wagt er zu weinen
mitten in uns.”

"Det handler om, at vi går her og nyder livet, men at vi skal huske, at vi kun har et liv, og at vi skal bruge tiden, så godt vi kan – sammen – fordi alting har en ende.

Så vi skal passe på hinanden, og vi skal passe på vores forening.

Skole og Forældre står stærkere end nogensinde. Vi arbejder politisk, organisatorisk og praktisk for børnenes interesser. Vi er forældre med børn i folkeskolen. Kærlighed og omsorg er vores DNA. Vi er forældrenes repræsentanter. Skolebestyrelsernes repræsentanter.

Vi ses og høres som oplyste borgere, der står sammen på et demokratisk grundlag om de vigtigste værdier i samfundet. Det er prioritering af rammer og vilkår for folkeskolen – den mest afgørende samfundsinstitution overhovedet – for fremtidens fællesskaber, for dannelsen af vores børn.

Så lad 'børn' være både det første ord i min første tale og det sidste i min sidste. Tak for det. Tak for, at I var med. Kom godt hjem."

Poul Exner, referent

Christina Bruun Levisen, dirigent